

Mødet den 12. Septbr. 1935.

Fraværende: Vald. Kloster, Stecher Christensen og Unmack Larsen.

1. (J. Nr. 342—1935). Skrivelse fra Undervisningsministeriet angaaende **Lærerpersonalets Ret til Timenedsættelse** efter det fyldte 55. Aar i Henhold til Skoleplanen.

Følgende Skrivelse forelaa:

»I en med Byraadets Skrivelse af 29. Juni d. A. hertil indsendt Henvendelse har Aarhus Lærerforening fremført Besværing over, at Byraadet har afslaaet et af Lærer ved Aarhus kommunale Skolevæsen P. Brill i 1934 indgivet Andragende om Timenedsættelse i Henhold til Skoleplanens Bestemmelser om Timenedsættelse for Lærere og Lærerinder ved Skolevæsenet, der er fyldt 55 Aar, og Foreningen har anmodet Ministeriet om en Afgørelse af Spørgsmaalet.

I Anledning heraf skal Ministeriet herved meddele Byraadet til Efterretning og videre Bekendtgørelse for Skolekommissionen og Lærerforeningen, at da Lærer Brill efter den ved hans fyldte 55 Aar gældende Skoleplan havde Ret til Nedsættelse af det pligtige Timetal til 33 ugentlige Timer, uden at der herfor var

opstillet anden Betingelse, end at han skulde være fyldt 55 Aar, og da han dengang har fremsat Begæring om Timenedsættelse, maa Ministeriet holde for, at Lærer Brill har haft Krav paa Timenedsættelse som af ham begæret saavel i Skoleaaret 1934—35 som i indeværende Skoleaar, og at han ogsaa fremtidig maa have Krav paa at beholde denne Timenedsættelse, uden at den efter den nye Skoleplan gældende Betingelse for Timenedsættelse, at vedkommende Lærer ikke paatager sig andet lønnet Arbejde, kommer til Anvendelse paa hans Forhold«.

Vald. Pedersen vilde knytte et Par Bemærkninger til denne Sag, som var blevet en Del omtalt i Pressen, og et Blad havde skrevet, at Skoleudvalget havde faaet en Næse. Efter den tidligere Lov havde Lærerne i Mellemkolen Ret til Timereduktion, men en ny Lov af 1931 ophævede dette og afskaffede Reduktionen undertagen for 4. Mellemklasse og Realklassen. Man fik da fra Lærerforeningen et Andragende om at maatte bibeholde Reduktionen, og Skolekommissionen saa velvilligt derpaa og foreslog Afkortningen bibeholdt ogsaa i de lavere Mellemklasser for Fagene Dansk og Regning; dette sluttede Byraadet sig enstemmig til, og Ministeriet godkendte det, hvilket vakte stor Tilfredshed blandt Lærerne. De nye Bestemmelser traadte i Kraft den 1. April 1934 i Henhold til den ny Skoleplan. Bestemmelsen om Lærernes Afkortning i Timetal ved 55 Aars Alderen blev i den ny Skoleplan ændret, idet man stillede den Betingelse, at vedkommende ikke samtidig maatte paatage sig privat Undervisningsarbejde. Meningen med de 3 Timers Nedsættelse skulde være en Anerkendelse

af, at vedkommende havde udført et langt og godt Arbejde i Skolens Tjeneste, hvorfor man viste det Hensyn, men hvis Lærerne samtidig paatog sig Ekstraarbejde i samme Omfang, var Formaalet med Nedsættelsen faldet bort. Ministeriet tiltraadte denne Bestemmelse i Juni 1933, men paa Grund af forskellige Smaaating, som Spørgsmaal om Skoledirektørens kgl. Udnævnelse og om en Overlærer ved Marienlundsskolen m. m. blev Skoleplanen først endelig approberet i Sommeren 1935. Nu maatte enhver indrømme, at det saa mærkeligt ud, at Bestemmelsen om nedsat Timetal i Mellemaskolen, som er til Lærernes Fordel, maa træde i Kraft fra 1. April 1934, medens Bestemmelsen om de 55-aarige, som er i Lærernes Disfavour, først maa gælde fra den endelige Approbation af Skoleplanen; altsaa Fordelen skulde træde i Kraft straks, men det modsatte først senere. Det var en uforstaaelig Afgørelse, og noget saadant vilde være utænkeligt i det private Erhverv. Aarhus havde gennemgaaende en dygtig Lærerstand, og Skolekommissionen ønskede ikke at gøre Lærerne Fortræd; men Lærerne burde kende de gældende Love og ikke paatage sig Arbejde udenfor Skolen i et saadant Omfang, at Skolearbejdet blev en Bibleskæftigelse for vedkommende. Et saadant Tilfælde saa man ved Aarhus Amtstidende, hvor en Lærer var Forretningschef; han burde sætte sig ind i Skolelovens § 31, og muligvis blev det nødvendigt, at Byraadet rører ved dette Forhold. Det var vel tvivlsomt, at der kom en Besværing fra Lærerforeningen angaaende dette Spørgsmaal, men et gammelt Ord sagde: Den, der ler sidst, ler bedst! og det sidste Ord var næppe sagt i denne Sag. De faa Hundrede Kroner, som Sagen

drejede sig om, spillede ingen Rolle; det var Principet, Skoleudvalget havde hævdet, og nogen »Næse« var der i hvert Fald ikke Tale om.

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 23¹¹—1935). Fortegnelse over **anmeldte Byggeforetagender** i 1934—35.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 137—1935). Skrivelse fra Undervisningsministeriet angaaende **Gymnastikforholdene ved Marselisborg Gymnasium.**

Følgende Skrivelse forelaa:

»I Skrivelse af 23. f. M. har Byraadet meddelt, at Skolevæsenet har truffet Foranstaltninger til en Forbedring af Gymnastikforholdene ved Marselisborg Gymnasium saaledes, at Skolen nu efter en med Idrætsparken truffet Overenskomst vil kunne benytte Gymnastiksalen i Stadionhallen til Drengene i det Omfang, der skønnes pædagogisk nødvendigt, medens Pigerne ifølge en for længere Tid siden truffet Overenskomst med »Den ny Skole« (Kirkegaards Skole), der er beliggende i umiddelbar Nærhed af Marselisborg Skole, kan benytte denne Skoles Gymnastiksal.

I Anledning heraf skal man udbede sig Meddelelse om, hvorvidt alle Pige-gymnastiktimerne skal henlægges til Kirkegaards Skole eller i benægtende Fald, hvor stor en Del af det samlede Antal Timer, om i hvor høj Grad Stadion er tænkt benyttet til Drengenes Gymnastik og hvem der skønner over, hvad der er pædagogisk nødvendigt i denne Henseende. Man skal endvidere anmode om, at Skolens Erklæring angaaende den trufne Ordning maa blive indhentet og tilstillet Ministeriet med Svaret«.

Skoleudvalget henviser til følgende Redegørelse fra Rektor J. K. Larsen:

»I Anledning af Forespørgsel i Skrivelse fra Skoledirektøren af 24. Juni d. A. angaaende Gymnastikforholdene ved Skolen, skal jeg her ved oplyse følgende:

Efter det nye Skoleskema tænkes Stadion benyttet 2 ugentlige Timer (1 Time for Drengene 3.—4. M. og 1 Time for Drengene II + 1 + R.). Forældreskolens Gymnastiksal tænkes benyttet af Pigerne i 8 ugentlige Timer, og vor Gymnastiksal tænkes benyttet 10 ugentlige Timer af Forældreskolens Elever.

Hvorledes denne Ordning vil fungere i Praksis, er det naturligvis vanskeligt at udtale sig med Sikkerhed om, da Timerne indtil videre benyttes til Badning og Boldspil. Men baade Læreren og Lærerinden har erklæret, at de anser Ordningen for god, og teoretisk maa den vistnok siges at være saa god, som det under de foreliggende Omstændigheder er muligt«.

Vald. Pedersen erindrede om de tidligere Skrivelser angaaende denne Sag. Man havde før en Ordning med Stadion, hvorefter Kommunen skulde betale ca. 600 Kr., hvilket Udvalget fandt for dyrt, og Overenskomsten blev da ophævet. Ministeriet var noget misfornøjet med Forholdet for Gymnastikkens Vedkommende, og man havde nu faaet en Overenskomst med den ny Bestyrelse for Stadion, som var meddelt Gymnastikinspektøren, og som Ministeriet antagelig kunde godkende. I denne Forbindelse vilde Taleren pege paa, at det egentlig var et ret underligt Forhold, at Kommunen opretholder et lille Gymnasium paa ca. 250 Elever, for det bevirkede, at der ikke blev gjort noget for Udvidelse af Stats-

skolen i Aarhus, der var alt for lille for Byen. Der var nu nedsat en Kommission angaaende Statsskolerne, og Taleren havde flygtig talt med Kommissionens Formand og henstillet, om Kommissionen kunde interessere sig for dette Forhold, saa man kunde komme dertil, at der kun blev een Skole af den Slags i Aarhus. Det var dyrt for Kommunen at drive Skole paa den Maade, naar en Skole af den Størrelse skulde f. Eks. have baade Rektor og Pedel, og det maatte hilses med Glæde, hvis der kunde blive en anden Ordning af dette Forhold.

Indstillingen tiltraadtes.

4. (J. Nr. 459—1935). Om Kommunens Garanti for et Laan paa ca. 33000 Kr. som **Vedligeholdelsesfond for Markuskirken**. — 2. Behandling.

Vedtoges.

5. (J. Nr. 375—1935). Sagen angaaende **Aarhus-hallen**. — 2. Behandling.

Borgmesteren forelagde Sagen. Naar den blev behandlet i sidste Møde, var det under den Forudsætning, at der eventuelt kunde blive en Forhandling mellem Byraadsgrupperne inden 2. Behandling af Forslaget. Der var i Mellemtiden sket det, at der var fremkommet en hel ny Plan til en Hal ude ved Harald Jensens Plads, og ligeledes var der kommet en Skrivelse fra Murer- og Tømrermesterforeningen med Henstilling om, at Arbejdet udbydes i Licitation. Efter det Røre, der saaledes var opstaaet om Sagen, ønskede Flertallet nu 'at faa en Afgørelse af Spørgsmaalet. Taleren henviste til Skrivelsen fra Højesterets-sagfører Andr. Christensen; men det var Meningen, at der skulde forhandles videre med Konsortiet om Enkelthederne i hele Byggeforetagendet, og den endelige Plan skulde godkendes af Byraadet.

Men i Hovedtrækkene maatte Spørgsmaalet afgøres nu; man kunde ikke vedblive at tærskes Langhalm paa denne Sag. Taleren havde rettet Forespørgsel til den Arkitekt, som var fremkommet med Projektet til en Hal ved de Mezasvej, om, hvor stort et Areal han regnede med til en saadan Hal med de nødvendige Udenomsbekvemmeligheder og Restauration, og han mente, det vilde blive ca. 12000 m². Grundene derude var hidtil solgt for 40--43 Kr. pr. m², og Grundens Pris vilde da blive ca. 480000 Kr.; han mente tillige, at Kommunen skulde indskyde 100000 Kr. i Foretagendet. Det vilde blive en meget dyr Ordning, og en Hal paa dette Sted vilde næppe give særlige Indtægter udover Udstillingerne. En Hal maatte ligge centralt i Byen for at skaffe Indtægter, saa det i nogen Grad kunde løbe rundt. Der var fra visse Sider ønsket en Hal, der kunde rumme 5000 Mennesker; efter Forslaget her vilde den kunne rumme 3000 eller 3 Gange saa meget som nogen af de nuværende Forsamlingslokaler i Byen, og den kunde indrettes saaledes, at der eventuelt kan skaffes Plads til 1000 mere. Der var udtalt nogen Frygt for, at Hallen vilde skade de nuværende Forsamlingsbygninger; men det var næppe sandsynligt, da der ikke var opført noget større Forsamlingslokale i Byen i de sidste 25 Aar, og Byen voksede jo stadig. Naar der var fremkommet Besværinger over, at Arbejdet ikke skal udbydes i Licitation, vilde Taleren minde om, at da der først var Tale om en saadan Hal, havde Haandværkerforeningens Formand udtalt Haabet om, at man ikke glemte Haandværkerforeningen, naar Handel, Haandværk og Industri skulde rejse en saadan Bygning. Men senere havde Foreningen taget et andet Stand-

punkt. Naar Haandværksmestrene var saa interesseret i at faa Licitation, vilde Taleren gøre opmærksom paa, at der udenom Kommunen blev bygget meget uden offentlig Licitation, og Bygherrerne her var sikkert indforstaaet med, at man var i Stand til at efterregne de fremkomne Tilbud, saa der ikke blev Tale om nogen Overpris. Skulde der ikke blive Enighed mellem Konsortiet og Udvalget, vilde Arbejdet jo blive udbudt; det maatte være Garanti nok mod for høj en Pris. Saafremt de Bygmestre, der nu krævede Licitation, samtidig havde meddelt, at de havde tegnet sig som Aktionærer i Foretagendet, kunde man have talt derom, men endnu havde Taleren ikke set saa meget som 25 Øre fra disse Mestres Side. Hvis de var lidt interesseret i Foretagendet, kunde de passende have fremskaffet et Beløb som Hjælp til Bygningen. Taleren vilde paa Flertalsgruppens Vegne anbefale at vedtage Forslaget, som det foreligger; men der kunde selvfølgelig forhandles om Enkelthederne ved Udformning af selve Bygningen.

I. C. Sørensen kunde give Borgmesteren Ret i, at det var rart at faa en saadan Sag bragt til Afslutning. Den var dog paa en Maade afsluttet, idet Byraadet i November Maaned i Fjor vedtog et Projekt; men det blev foreløbig lagt hen, da man fra forskellige Sider vilde søge at finde et Grundlag, som var i Stand til at samle alle. Taleren havde ikke udtalt sig i Sagen ved forrige Møde, fordi der ikke var Grund til sindsoprivende Diskussioner, hvis man kunde faa en eller anden Løsning af Spørgsmaalet. Siden sidste Byraadsmøde havde der ikke været noget Udvalgsmøde, men der var fremkommet et nyt Projekt om en Hal ude ved de Mezasvej. Taleren

havde kun ganske løseligt set dette og syntes ikke om det, for der var næppe foreløbig Brug for en Hal til 7000 Mennesker, derimod nok en Hal til 4000, og en af Manglerne ved det foreliggende Projekt var, at Hallen kun kunde rumme 3000. I Stadionhallen var der Plads til 2500, og man burde derfor op paa de 4000, for en saadan havde man i Virkeligheden ofte savnet i Aarhus. Der var imidlertid i Fjor et Projekt fra Firmaet Højgaard & Schultz, som Talerens Gruppe gerne havde set gennemført, og som man sidste Gang havde stemt for; det havde mange Fordele, navnlig, at det ikke finansielt berørte Kommunen i samme Omfang som dette, og naar man fra Konsortiets Side ikke havde faaet mere ud af Forslaget efter 8 Maaneders Arbejde end det, som nu forelaa, burde man have genoptaget den tabte Traad med Firmaet Højgaard & Schultz og undersøgt, om ikke dette Forslag kunde danne den virkelige Basis for et Værk, som alle egentlig var interesseret i. Ved dette Projekt vilde man faa en Hal til 4000 Mennesker, og Kommunens Risiko blev bortset fra Grunden ganske minimal eller = 0; det maatte derfor baade kommunalt, erhvervsmæssigt og økonomisk være den bedste Løsning af denne Sag. Der var i det foreliggende Projekt, hvor Kommunen skulde paatage sig en Garanti paa op til 1 Mill. Kr., visse Ting, som maatte vække nogen Betænkelighed, specielt den foreslaaede Storrestauration. Det, man trængte til i Aarhus, var en Hal, ikke en Restauration; den kom oprindeligt med i Projektet efter Forslag fra københavnsk Side, hvor saadanne Restaurationer kunde drives, særlig paa Grund af det store Fremmedbesøg i Byen; men i den Retning kunde Aarhus slet ikke sammenlignes med København;

en saadan Restauration kunde næppe forrente sig her og slet ikke blive den økonomiske Basis for Foretagendet, som var opstillet i Beregningerne. Angaaende Beliggenheden mente Taleren, at Pladsen var en af de bedste i Aarhus til en saadan Hal, men Rentabiliteten vilde ikke blive god, og Spørgsmaalet blev da, hvor meget Kommunen skulde spæde til for at faa det til at løbe rundt. Hvis man derfor som efter Projektet fra Højgaard & Schultz kunde faa en Hal, uden at Kommunen skal paatage sig Garanti, vilde det være en stor Fordel. Borgmesteren var inde paa nogle Betragtninger angaaende Licitation, og muligvis var der tidligere sket noget, som ikke var rigtigt. Men man havde i Øjeblikket den Hovedregel, at ved større kommunale Arbejder skal man altid have offentlig Licitation for at give Haandværkerne Lejlighed til at interessere sig derfor, og derfor var det vel ogsaa rigtigst her, hvor Kommunen er finansielt interesseret og skal paatage sig en stor Garanti, at man er fuldstændig sikker paa at faa de rette Priser frem, og det skete altid bedst ved Licitation. Det var vel heller ikke givet, at Ministeriet vil godkende, at Kommunen paatager sig denne Garanti, navnlig naar Arbejdet for to meget store Posters Vedkommende ikke udbydes i Licitation, Ministeriet havde i hvert Fald i en Skrivelse rørt ved dette Spørgsmaal, og Taleren vidste ikke, hvorledes man stillede sig dertil. Det havde været rarere, om man kunde have gaaet i Forhandling paa Grundlag af Muligheden af at genoptage Højgaard & Schultz Projekt, og Taleren vilde henstille til Flertalsgruppen, om den ikke kunde tænke sig dette. Hvis Flertallet vilde hævde, at Forslaget i Dag var den endelige Indstilling til

Vedtagelse af Forslaget, kunde Mindretalsgruppen ikke stemme derfor.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at Projektet fra Højgaard & Schultz var en betydeligt nedskaaret Hal til 1,6 Mill. Kr., og Grunden til, at det blev billigere, var, at der ikke skulde være nogen Restauration; men naar den skulde udgaa, kunde de andre selvfølgelig ogsaa bygge billigere. Naar Højgaard & Schultz skulde udføre Arbejdet, vilde Firmaet sætte 2. Prioritet i Bygningen; men det var der ingen Risiko ved. Her skulde Kommunen garantere for indtil 70 % af Byggesummen eller ca. 1 Mill. Kr.; det blev i Renter og Afdrag ca. 55000 Kr. aarlig, og efter Rentabilitetsberegningen var man paa den sikre Side; hele Aktiekapitalen paa 400000 Kr. skulde være tabt, før Kommunen fik nogen Risiko udover Grunden, som paa dette Sted altid vilde være vanskelig at sælge. Det var rigtigt, at store kommunale Arbejder plejede at udbydes i Licitation, men her var det ikke Kommunen, der byggede, men et Aktieselskab, der skal sætte Penge i Foretagendet, og saa var der vel ikke noget at sige til, at de faar Arbejdet fremfor Folk, som ikke vil ofre noget som helst dertil. I Odense byggede man for Tiden en Hal til 800000 Kr.; men her var efter Talerens Mening sparet saa meget paa Bygningen, at den næppe vilde kunne bruges baade Sommer og Vinter. Kommunen skulde der garantere 87½ %, og Aktiekapitalen var kun 100000 Kr., altsaa en langt større Risiko end i Aarhus, hvor Projektet nu var nedskaaret fra 2 Mill. til 1,4 Mill. Kr., medens Aktiekapitalen stadig var 300000 Kr. Taleren havde selvfølgelig ikke noget imod, at man søger at faa det bedste, og hvorvidt der var Mulighed

for et Samarbejde med Firmaet Højgaard & Schultz, vidste Taleren ikke, men hvis der skulde arbejdes videre med Sagen, var det nødvendigt at vedtage det foreliggende Forslag, saa kunde man senere se, om der var Mulighed for at ændre noget deri. Saafremt man fra borgerlig Side vilde være med til et Samarbejde paa dette Omraade, kunde der maaske findes en Løsning, men det maatte nu fastslaas, om man overhovedet vil have en saadan Hal. Hvorvidt Restaurationen o. lign. skulde skæres yderligere ned, kunde der forhandles om senere indenfor Udvalget, men selve Sagen maatte afgøres nu.

Kai Blicher pegede paa, at man for en Tid siden fik forelagt et Forslag til 1,5 Mill. Kr.; siden den Tid var Byggeomkostningerne steget betydeligt, og for kort Tid siden blev Byggesummen alligevel nedsat til 1,4 Mill. Kr., idet Kommunen slog 25000 Kr. af paa Grunden, og Bygherrerne 75000 Kr. Der stod saa i Forslaget, at for at faa Overslagssummen til at holde, kunde der blive Tale om at opføre et mindre Beboelseshus og foretage visse Besparelser m. H. t. Udstyrelsen. Man vidste altsaa intet bestemt om, hvad man fik, blot at det skal opføres for 1,4 Mill. Kr. uden Licitation, og at Kommunen skal garantere for 1,1 Mill. Kr. I Rentabilitetsberegningen maatte de opførte Indtægter siges at være ganske problematiske. Parkering var opført til at give 5000 Kr., hvilket var ret tvivlsomt; de paatænkie Udstillinger vilde næppe give det opførte Beløb paa en Plads, som Taleren fandt meget uheldig, nærmest en Baggaard. 4 Sportsopvisninger var ansat til 4800 Kr., men enhver, som havde lidt Kendskab til Sporten, vilde vide, at et Sportsstævne ikke kan betale en saadan Afgift. 4 Lej-

ligheder var sat til 4800 Kr. i Leje; det maatte kaldes ret dristigt, naar der i Forslaget stod, at der kunde blive Tale om at bygge mindre og billigere. Overslaget for Restaurationen kunde sikkert heller ikke holde, hvad Landsretssagføreren havde paavist. Men selv om man regnede med den opstillede Beregning, kunde Foretagendet ikke løbe rundt; Resultatet vilde da blive, at i Løbet af 2—3 Aar kom Kommunen til at overtage det hele, og skulde Kommunen drive det, vilde der blive et stort aarligt Underskud.

Borgmesteren svarede, at man ikke kunde garantere mod Prisstigning, men naar Overslaget var nedsat til 1,4 Mill., var det blot et Spørgsmaal om, hvor komfortabelt det skal være. Men hvad det end kom til at koste, kunde Kommunen ikke komme til at staa inde for mere end det fastsatte Beløb. Hvis Erhvervslivet i Aarhus mente, at man fremdeles ganske rolig kunde lade være med at lave noget og blot henvise Folk til andre Byer, saa burde de sige det rent ud, ogsaa fra borgerlig Side i Byraadet, men Taleren kunde da ikke se andet, end at de varetog Erhvervenes Interesser paa en daarlig Maade. Man havde paa mange andre Omraader ført Byen frem, og naar dette Arbejde blev rost, vilde man ogsaa fra borgerlig Side være med til at høste Æren derfor; men hvis man ikke vilde følge med paa det Omraade, som her forelaa, var det at gaa Krebsgang. Dersom man fra borgerlig Side i Byraadet vilde gøre noget for Erhvervslivet, havde man ogsaa en vis Pligt til at være med her i Stedet for blot at indtage en negativ Stilling og overlade Afgørelsen til Flertallet. Der havde i høj Grad været appelleret til den borgerlige Gruppe i denne Sag fra den første Be-

gyndelse, da Projektet til 2 Mill. Kr. forelaa, og muligvis var det dette, som man skulde have haft; men da man fandt det for dyrt, blev det skaaret ned. Nu maatte der tages Stilling til Sagen, og hvis d'Herrer havde noget tilovers for Erhvervslivet, saa laa her en Opgave, hvor de kunde vise det, og som man skulde synes de fra borgerlig Side maatte være særlig interesseret i.

I. C. Sørensen gjorde opmærksom paa, at Borgmesteren flere Gange havde talt om Erhvervslivets Interesser i Sagen. Taleren vidste ikke, hvor meget der laa deri; det var blot kedeligt, at Erhvervenes Repræsentanter ikke var særlig stemt derfor. Forslaget fra Højgaard & Schultz laa i et bedre Plan, fordi det ikke gav Kommunen nogen Garantforpligtelse, og da Firmaet vist stadig var villigt til at bygge, var det maaske Løsningen paa hele Spørgsmaalet. Der var ogsaa det tiltalende ved dette Projekt, at alt skulde udbydes i Licitation. Det var selvfølgelig rigtigt, at det ikke var et kommunalt Arbejde, men Kommunen var med som Garant og kunde stille Betingelser og Vilkaar, og Ministeriet havde jo ogsaa været ude paa den Tanke og havde i en Skrivelse forespurgt, hvorfor det ikke blev udbudt i Licitation. (Borgmesteren: Der foreligger ikke noget i den Retning!). Da Byraadet den 8. November vedtog Projektet, blev der sendt en Skrivelse til Ministeriet med Forespørgsel om, hvorvidt det vilde godkende Garantien; Ministeriet sendte da en Skrivelse til Byraadet, vistnok dateret 22. Dec. 1934, som indeholdt en Forespørgsel til Aarhus Byraad om, hvorfor Arbejdet ikke skulde udbydes i Licitation, eiler i hvert Fald noget i den Retning. Taleren havde ikke set Skrivelsen, men faaet det meddelt af Inden-

rigsministeren selv, og han var forbavset over, at han ikke havde faaet noget Svar. Men det viste altsaa, at Ministeriet var noget betænkelig ved, at Arbejdet ikke skulde udbydes; det skulde det derimod efter Projektet fra Højgaard & Schultz, og derfor var det muligvis en farbar Vej at tage dette Projekt op. Alle var sikkert enige om gerne at ville have en Aarhushal, og det var blot en høflig Forespørgsel fra Talerens Side, om Flertallet kunde tænke sig endnu engang at tage denne Sag op til Overvejelse.

B o r g m e s t e r e n skulde faa Spørgsmaalet om den omtalte Skrivelse undersøgt og erindrede i hvert Fald ikke noget om en saadan, men enhver kunde selvfølgelig huske fejl. Taleren havde konfereret med Indenrigsministeren om Sagen, og man blev enige om ikke at gøre mere ved den paa daværende Tidspunkt, fordi der maaske kunde fremkomme et andet Forslag. Insinuationer kunde man faa nok af, men Taleren havde ikke søgt at skjule noget som helst og havde i dette Spørgsmaal en lige saa god Samvittighed som Landsretssagføreren.

I. C. S ø r e n s e n havde ikke fremsat Insinuationer, men kun sagt, at der var kommet en saadan Skrivelse til Aarhus Byraad, og naar Byraadet ikke var gjort bekendt med den, maatte man dog som Byraadsmedlem have Lov til at efterlyse den.

B o r g m e s t e r e n: Jeg har sagt, at det skal blive undersøgt!

K a i B l i c h e r vilde hævde, at den borgerlige Gruppes Kærlighed til Erhvervslivet var mindst lige saa stor som den anden Gruppes; men man havde ogsaa Pligt til at varetage Erhvervenes Interesser ved at paase, at der ikke paalægges

Erhvervene større Byrder end nødvendigt. Men der maatte kunne findes en Løsning af denne Sag ved privat Initiativ; Aarhus Kommune kunde anvise en passende Plads til en Hal og eventuelt stille Grunden gratis til Raadighed for de Folk, som havde Mod og Kraft til at bygge Hallen. Saa stod Byraadet smukkere, end hvis man nu forsøgte at tvinge det foreliggende Projekt igennem.

B o r g m e s t e r e n svarede, at enhver kunde tale om sin Varetagelse af Erhvervenes Interesser, men det kunde bedre bedømmes af andre end af en selv.

Forslaget vedtoges med 11 Stemmer mod 6.

6. (J. Nr. 52²—1935). Andragende fra **Aarhus Universitet** om Bevilling af 200000 Kr. til Tilvejebringelse af et biokemisk og et fysiologisk Institut. — 2. Behandling.

B o r g m e s t e r e n havde ønsket, at Udviklingen af Universitetet kunde have gaaet lidt langsommere, og det samme var sagt fra Ministeriets Side, men der pressedes paa fra alle Sider, og man maatte vel bevilge de Beløb, der var Tale om her. Man maatte erindre, at Kommunen var haardt spændt for i økonomisk Henseende, men her havde man fra anden Side ikke ønsket at spare.

V a l d. P e d e r s e n kunde slutte sig til Borgmesterens Udtalelser. Naar en Henstilling ikke blev taget til Følge, burde det siges bestemt til rette vedkommende, at de ikke kan vente at faa flere Penge bevilget foreløbig.

H o l g e r E r i k s e n erklærede, at det hverken var Universitetssamvirket eller Bestyrelsen, som havde presset paa; det var selve Udviklingen, der havde medført det. Københavns Universitet

havde vedtaget en Ændring af det medicinske Studium, og derfor var man nødt til her at gaa til denne Udvidelse, ellers var de første Penge smidt ud til ingen Nytte. Bestyrelsen indsaa Nødvendigheden heraf og havde enstemmig indstillet Forslaget om Udvidelse af Lægeskolen. Hvad Erhvervshøjskolen angik, var det en Nydannelse af stor Betydning, ja Taleren ansaa den for at betyde mere end hele det øvrige Universitet tilsammen. Forøvrigt var alle Parter enige om, at der ikke foreløbig skal bevilges flere Penge, idet man nu var naaet til en naturlig Afslutning, og der vil næppe blive bygget videre i en nær Fremtid.

Borgmesteren indrømmede, at Forholdene havde medført det; men man kunde foreløbig have klaret sig med det nuværende. Byggeforetagenderne derude var hidtil fremskaffet fra anden Side, og Kommunen havde givet Grunden; nu skulde Kommunen ogsaa bygge, og der var Grænser for, hvor langt man var i Stand til at gaa for at opfylde Kravene. Men man var tvunget af Omstændighederne gaaet med dertil.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 52³⁻⁴—1935). Andragende fra **Aarhus Universitet** om Anerkendelse af og Støtte til et Erhvervshøjskole. — 2 Behandling.

Borgmesteren pegede paa, at efter Forslaget skulde Kommunen i nogle Aar, antagelig højst 5 Aar yde Støtte hertil, men Fakultetet skulde først godkendes af Ministeriet og Københavns Universitet.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 498—1935). Andragende fra **A/S Turisten** om Bevilling af et Tilskud paa 2000 Kr.

B o r g m e s t e r e n fandt det rigtigst, at der først blev forelagt et Regnskab.

Holger Eriksen foreslog at henvise Andragendet til Budgetudvalget.

J. P. N. Siig saa gerne, at man kunde bevare Skovbaadene; de pyntede paa Bugten og var til Gavn for en Del Mennesker. Men naar Selskabet fik Støtte af Aarhus Kommune, var det ogsaa naturligt og mest hensynsfuldt, at Arbejdet ved Broerne blev udført af Hændværkere fra Aarhus.

Henvistes til Budgetudvalget.

9. (J. Nr. 433—1935). Andragende om Kommunens Garanti for et Laan paa ca. 10000 Kr. til **Gadeanlæg paa Matr. Nr. 83 b.** — 2. Behandling.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 398—1935). Andragende om Dispensation fra Deklarationsbestemmelserne for **aaben og lav Bebyggelse** paa Matr. Nr. 87 az af Markj.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse kan ikke anbefale Andragendet.

B o r g m e s t e r e n henviste til Stadsingeniørens Erklæring med Forslag til en anden Fordeling af Grundene.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 337—1935). Forslag til **Magelæg** med Partikulier M. Eriksen angaaende Arealer ved Nordre Ringgade.

Fra Stadsingeniøren forelaa følgende af Udvalget tiltraadte Forslag.:

»I Fortsættelse af de gennem Stadsingeniøren førte Forhandlinger om Magelæg af Arealer ved Nordre Ringgade m. v. skal man meddele, at Byraadet kan tiltræde den af Landinspektør Nielsen foreslaaede Omstykning i Overensstemmelse med det mellem d'Herrer den ³¹/₈

Gaardspladserne maa kun rejses Traadhegn paa Jernstolper.

Ovenstaaende Bestemmelser tinglyses paa de samlede Arealer som servitutstiftende forud for ny Gæld.

7. For Ejendommens Facader mod Nordre Ringgade betales der for Vejens første Anlæg inklusive Ledninger et Facadebidrag paa 90 Kr. — skriver halvfemsindtyve Kroner — pr. 1 m Facade. Bidraget afdrages i 20 Terminer, efter at Parcellerne er bebyggede, og forrentes i dette Tidsrum med 5 % p. A.

8. Partikulier M. Eriksen betaler Omkostninger vedrørende Matr. Nr. 2117 a 2117 q, medens Installatør Kaj Jensen afholder de øvrige Udgifter ved Handelen. Affattelsen af Skøde for de 236 m², der af Aarhus Kommune tilskødes Hr. Jensen, udføres dog uden Udgift for Skødemodtageren.»

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 22¹⁴—1935). **Købekontrakt** med Møller A. C. Jakobsen angaaende en Grund ved Ordrupvej.

Godkendtes.

13. (J. Nr. 11—1935). **5 Købekontrakter** med Tømrermester A. Ladefoged og Murermester O. Havgaard angaaende Parceller ved Silkeborgvej.

Godkendtes.

14. (J. Nr. 3¹—1935). **Efterbevilling** af Overskridelser i Folkebibliotekets Regnskab. — 2. Behandling.

Efterbevilling meddeles.

15. **Efterbevilling** af Overskridelser i Regnskabet for:

a. (J. Nr. 3³—1935). Havnen.

b. (J. Nr. 3²—1935). Parkvæsenet.

c. (J. Nr. 3⁴—1935). Sporvejene.

Overgik til 2. Behandling.

16. (J. Nr. 502—1935). Regnskab fra Sporvejsudvalget for 1934—35 samt Indstilling om **Køb af 3 Trambusser.**

B o r g m e s t e r e n oplyste, at Trambusserne vilde koste 62500 Kr., men Beløbet kunde tages af Sporvejenes Overskud paa 69709,97 Kr. Det var nødvendigt at anskaffe disse Vogne paa Grund af Trambuskørselen til Viby Kommune.

Indstillingen vedtoges.

17. (J. Nr. 30⁹—1935). Andragende fra J. Strandgaard, Aabyhøj, om Fornyelse af Koncession paa **Ruten Aabyhøj-Aarhus** og

18. (J. Nr. 30¹⁰—1935). Andragende fra samme om Fornyelse af Koncession paa **Ruten Aarslev-Brabrand-Aarhus.**

Fra Sporvejsudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Tilbagesendes Byraadet med Bemærkning, at Udvalget for Aarhus Sporveje kan anbefale, at ovennævnte Koncessioner förlænges med 1 Aar til 1. Oktober 1936, da den mellem Aaby Sogneraad og Aarhus Byraad indgaaede Overenskomst vedrørende Trafikforholdene mellem de to Kommuner skal træde i Kraft.

Indstillingen vedtoges.
